

III S 9/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Białecka (spr.)

Sędziowie: SA Jolanta Hawryszko

SO (del.) Gabriela Horodnicka- Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2018 r. na posiedzeniu niejawnym

skargi M. T.

na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VI U 349/17 z odwołania M. T. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G.

o przyznanie renty w związku z wypadkiem w drodze do pracy.

p o s t a n a w i a :

oddalić skargę.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Barbara Białecka SSO (del.) Gabriela Horodnicka-

Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

M. T. wniosła skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygnaturze akt VI U 349/17 o przyznanie renty w związku z wypadkiem w drodze do pracy. W uzasadnieniu wskazała, że z powodu rocznej przerwy między powołaniem biegłych i zrobieniem badania oraz nierozpoznaniem wniosku o ustanowienie 7 biegłych żąda stwierdzenia przewlekłości postępowania i zasądzenia na jej rzecz kwoty 7000 złotych.

Prezes Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim nie ustosunkował się do skargi.

Sąd Apelacyjny na podstawie akt sprawy VI U 349/17 ustalił co następuje:

Sprawa z odwołania M. T. wpłynęła do VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim w dniu 22 czerwca 2017 r. Na mocy zarządzenia z tego samego dnia wydanego przez Przewodniczącego Wydziału VI wpisano sprawę do repertorium i wyznaczono sędziego sprawozdawcę, który w dniu 30 czerwca 2017 r. wydał postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłych sądowych – ortopedy i neurologa na okoliczność niezdolności ubezpieczonej do pracy w związku z wypadkiem z dnia 3 lutego 1984r. Ponadto zobowiązano ubezpieczoną do nadesłania dokumentacji medycznej i pełnomocnictwa dla syna oraz zwrócono się też do lekarza rodzinnego ubezpieczonej o nadesłanie dokumentacji medycznej. 17 lipca 2017r. wpłynął wniosek ubezpieczonej o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. 18 lipca 2017r. Sąd Okręgowy ustanowił adwokata z urzędu. 16 sierpnia wpłynęło do Sądu pismo o ustanowieniu przez ORA adw. K. G. pełnomocnikiem ubezpieczonej. 13

września 2017r. pełnomocnik ubezpieczonej odebrał zobowiązanie Sądu określające termin 7- dniowy na złożenie wniosków dowodowych i przedstawienie stanowiska w sprawie. 19 września 2017r. pełnomocnik ubezpieczonej wniósł o przedłużenie terminu ponieważ nie mógł skontaktować się z ubezpieczoną – jego pismo pozostało bez odpowiedzi a telefonu nikt nie odbierał. 20 września wpłynęło do akt pismo złożone osobiście przez ubezpieczoną, w którym wniosła o „zawieszenie terminu na pismo przygotowawcze” i szereg wniosków dowodowych. 22 września 2017r. pełnomocnik ubezpieczonej wniósł pismo procesowe wraz z wnioskami dowodowymi. 28 września 2017r. Sąd stwierdził swą niewłaściwość rzeczową w przedmiocie jednorazowego odszkodowania i sprawę o to roszczenie przekazał Sądowi Rejonowemu. 27 października 2017r. wpłynęło zażalenie ubezpieczonej na to postanowienie. 14 listopada 2017r. ubezpieczona wniosła o zwolnienie jej od kosztów sądowych, wyłączenie sędziego oraz złożyła kolejne wnioski dowodowe. 27 listopada 2017r. pełnomocnik ubezpieczonej złożył pismo uzupełniające braki formalne zażalenia. 1 grudnia 2017r. zwrócono wniosek ubezpieczonej o zwolnienie od kosztów sądowych a 8 grudnia umorzono postępowanie o wyłączenie SSO Marka Zwiernika. 28 lutego 2018r. odrzucono zażalenie ubezpieczonej z uwagi na nieopłacenie zażalenia. Ubezpieczona wniosła zażalenie na to postanowienie. 23 maja 2018r. odrzucono zażalenie z powodu niezuzupełnienia braków formalnych zażalenia i nieopłacenia go. W lipcu 2018r. wysłano do pełnomocnika ubezpieczonej wezwania na badania do biegłych sądowych. 16 sierpnia 2018r. ubezpieczona złożyła pismo, w którym „zaskarżyła pytania zadane biegłym” oraz podnosiła okoliczności związane ze zmianą wysokości uszczerbku na zdrowiu. 5 września 2018r. wpłynęła opinia biegłych sądowych. 12 września 2018r. wydano zarządzenie o doręczeniu stronom jej odpisu. 8 października 2018r. pełnomocnik ubezpieczonej wniósł zastrzeżenia do opinii biegłych. Tego samego dnia wydano zarządzenie o zwróceniu się do szpitala o nadesłanie dokumentacji medycznej ubezpieczonej. 18 października wydano postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii uzupełniającej biegłych sądowych na okoliczność między innymi ustosunkowania się do zarzutów ubezpieczonej. 19 października 2018r. ubezpieczona wniosła o „zawieszenie terminu na złożenie pisma”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga M. T. okazała się nieuzasadniona.

Z utrwalonego w judykaturze poglądu wynika, że skarga na przewlekłość postępowania ma charakter wstępny i stanowi doraźną interwencję przeciwdziałającą trwającej przewlekłości postępowania. Jej funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego biegu, czemu służy zarówno samo stwierdzenie przewlekłości postępowania (art. 12 ust. 2 ustawy), jak też możliwość zalecenia podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty, odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 3 ustawy). Skarga ma zapewnić szybką reakcję na trwającą zwłokę w czynnościach sądu (tak w mającej moc zasady prawnej uchwale siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., sygn. III SPP 42/04, OSNP 2005/5/71).

Z analizy akt sprawy VI U 349/17 pod kątem oceny czy w świetle art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. nr 179, poz. 1843 ze zm.; dalej jako „ustawa”) nastąpiła przewlekłość postępowania, wynika jednoznacznie, że zgłoszone przez skarżącą żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w przedmiotowej sprawie jest bezpodstawne.

Skarga na przewlekłość postępowania zasługuje na uwzględnienie tylko wtedy, gdy przy prawidłowym zachowaniu się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania, sąd mimo przeciętnego stopnia faktycznej i prawnej zawilości sprawy, przez swą nieterminowość lub nieprawidłowość podejmowanych czynności, nie wydał rozstrzygnięcia co do istoty sprawy w rozsądnym terminie. Poza kognicją sądu rozpoznającego skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest natomiast merytoryczna ocena orzeczeń sądowych zapadłych w sprawie, której dotyczy skarga.

Sekwencja przeanalizowanych czynności w niniejszej sprawie czyli od dnia wpływu odwołania do Sądu do dnia złożenia skargi skutkuje konkluzją, że w niniejszym postępowaniu nie zachodzą podstawy do stwierdzenia

przewlekłości w prowadzeniu sprawy. Przede wszystkim mieć na względzie należy to, że ustawa nie określa wprost jaki okres oczekiwania na rozpoznanie sprawy należy uznać za nieuzasadnioną zwłokę.

Uwzględniając przedstawione w ustaleniach faktycznych kalendarium czynności w sprawie uznać należy, że czynności podejmowane były przez Sąd Okręgowy niezwłocznie. Przedłużanie postępowania wynikało z ilości składanych przez ubezpieczoną pism procesowych, zawierających szereg czynności procesowych oraz wniosków np. zażalenia, wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, wniosek o wyłączenie sędziego. Ubezpieczona nie zawsze wykonywała zarządzenia Przewodniczącego, co również wpłynęło na długość procesu.

Natomiast ocena postępowania dowodowego należy do sfery merytorycznej procesu i nie może podlegać analizie w postępowaniu ze skargi na przewlekłość.

Wszystko to skłania Sąd Apelacyjny do uznania, że postępowanie toczące się w pierwszej instancji nie zawierało jakiegokolwiek przewlekłości.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny, oddalił skargę jako niezasadną.